

[Aksel Larsen.]

uretfærdigheder, der begås mod Danmark ved de forskellige dispositioner i den europæiske økonomiske samarbejdsorganisation. Ja, men alle disse uretfærdigheder er jo en følge af, at man er tilsluttet dette foretagende, at man er tilsluttet Marshallplanen. Det viser sig altså, at vore betæneligheder var yderst berettigede.

Den højtærede udenrigsminister siger, at den omstændighed, at man kalder denne betalingsunion for en europæisk betalingsunion — til trods for at han altså ikke tør benægte, at den kun omfatter Vesteuropa samt den del af Asien, der hedder Tyrkiet —, hænger sammen med, at Marshallhjælpen i sin tid stod åben også for de østeuropæiske lande. Det kommer sådan set ikke sagen ved. Det, det drejer sig om, er, at her har en række decideret vesteuropæiske lande samt det asiatiske Tyrkiet besluttet at oprette en betalingsunion, og så kalder man den frimodigt for den europæiske betalingsunion, skønt størsteparten af Europas territorium og halvdelen af Europas befolkning ikke er med.

Lad mig iøvrigt komme med en formentlig ventet bemærkning til udenrigsministeren i anledning af hans påstand om, at Marshallhjælpen stod åben også for østeuropæiske lande, hvoraf flere oven i købet meget gerne ville have været med, men det kunne de ikke få lov til. Nok er udenrigsministeren ny i faget, selvom han, da vi havde den anden udenrigsminister, ved tid og lejlighed forsøgte sig privat i den branche; alligevel må han dog vide, at den påstand, han fremsatte, ikke var rigtig. Hvorvidt Marshallhjælpen ville have stået åben for østeuropæiske lande kan man diskutere, det tør jeg ikke på forhånd påtage mig at afgøre, men jeg ved, at dengang der var tale om at indbyde også østeuropæiske lande til konference om den såkaldte Marshallplan, da eksisterede denne Marshallplan overhovedet ikke, så man kunne ikke vide, hvorvidt der blev nogen Marshallhjælp. At østeuropæiske lande, som man kalder det — dermed menes formentlig folkedemokratiske lande i Øst- og Mellem-europa —, gerne ville have været med i foretagendet, er mig aldeles ukendt, og det vil ikke være muligt for den højtærede udenrigsminister på nogen som helst måde

at føre blot et sandsynlighedsbevis for, at hans påstand er rigtig. Forholdet er imidlertid det — siden man nu bringer dette på bane —, at disse østeuropæiske lande, som ikke er med i Marshalloverenskomsten, ikke er med i OEEC i Paris, og som heller ikke kommer med i denne såkaldte betalingsunion, klarer sig økonomisk aldeles udmærket, medens der i de vesteuropæiske lande hersker en så at sige permanent økonomisk krisetilstand og de allerstørste valutavanskeligheder. Se blot på vort eget lille land. Da man i 1948 vedtog Marshalloverenskomsten, sagde man, at når man vedtog den, ville vi aldrig nogensinde få valutavanskeligheder mere. 13 måneder senere skar man kronen ned for at redde os fra valutabankerot, men så sagde man ganske vist: nu har vi overvundet valutavanskelighederne for tid og evighed. Ja, det var selv den daværende statsminister, der i radioens aktuelle kvarter sagde, at kronenedskæringen ville bringe vor betalingsbalance overfor udlandet i orden. Så gik der igen et års tid eller måske knap nok det; hen på sommeren 1950 sagde man: nu truer katastrofen, og i efteråret i fjor måtte man gennemføre en række voldsomme skattelove, idet man sagde: ellers går Danmark bankerot, men når vi gennemfører disse voldsomme skattelove og forbrugsindskrænkninger, redder vi Danmarks valuta. Det er ikke et halvt år siden. Og nu har man ved forhandlinger i statsministeriet forsøgt at redde Danmarks valuta igen, det er ikke lykkedes, men på onsdag kan vi formentlig forvente geniale forslag på rigsdagen, som for fjerde gang uigenkaldeligt og for evig tid skal redde Danmark ud af valutakatastrofen. Sådan er Danmarks situation under Marshallplanen og som medlem af OEEC. I de østeuropæiske lande er der en ganske anderledes stabil økonomisk situation, så man kommer unægtelig ved at betragte disse kendsgerninger til den slutning, at det var en fordel ikke at være inde under Marshallorganisationen, ikke at være medlem af OEEC og ikke modtage Marshallhjælp.

Det er vor opfattelse. Den støttes på kendsgerningerne, og derfor vil vi også modsætte os, at vi kommer mere ind i Marshallforetagendets net. Derfor vil vi stemme imod de foreliggende forslag.